BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 22 december 1972

houdende wijziging van Beschikking nr. 30/53 van 2 mei 1953 met betrekking tot de praktijken, welke krachtens artikel 60, lid 1, van het Verdrag verboden zijn op de gemeenschappelijke markt voor kolen en staal

(72/440/EGKS)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gezien het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, met name op de artikelen 2 tot en met 5, 60 en 63, lid 2,

Gezien de Beschikking van de Hoge Autoriteit nr. 30/53 als gewijzigd bij Beschikking nr. 19/63 van 11 december 1963 [1],

Gehoord het Raadgevend Comité en de Raad,

Overwegende, dat artikel 60, lid 1, discriminerende praktijken verbiedt, die op de gemeenschappelijke markt het toepassen door een verkoper van ongelijke voorwaarden bij gelijksoortige transacties inhouden ; dat in dit artikel wordt bepaald, dat de onder het verbod vallende gedragingen nader zullen worden omschreven ; dat de Hoge Autoriteit van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal in Beschikking nr. 30/53 de ingevolge artikel 60, lid 1, verboden praktijken nader heeft omschreven ;

Overwegende dat in artikel 2 van Beschikking nr. 30/53, als gewijzigd bij Beschikking nr. 1/54 [2], als discriminerende praktijk is aangemerkt elke afwijking van de prijsschaal, wanneer de verkoper niet kan aantonen dat de betrokken transactie niet binnen de categorieën van de in zijn prijsschaal vermelde transacties valt, of dat deze afwijkingen op gelijke wijze op alle onderling vergelijkbare transacties zijn toegepast.

Overwegende dat deze definitie van het discrimineringsverbod wezenlijke bestanddelen van het verbod openlaat ; dat het derhalve noodzakelijk lijkt, nader aan te geven, wanneer transacties als gelijksoortig en onder welke omstandigheden bepalingen als ongelijk moeten worden beschouwd ;

Overwegende dat er bij de definitie van de gelijksoortige transacties van moet worden uitgegaan, dat het discriminatieverbod bescherming ten doel heeft ; dat het verbod van discriminerende praktijken met name beoogt, kopers te beschermen tegen eventuele nadelige effecten van de toepassing van verschillende prijzen en voorwaarden ; dat het derhalve gerechtvaardigd is, zich er ten aanzien van de gelijksoortigheid van transacties naar te richten, of kopers zich in een vergelijkbare positie bevinden ; dat dit het geval is, wanneer zij bij de verkoop van hun produkten met elkaar concurreren, wanneer zij gelijke of gelijksoortige produkten vervaardigen of gelijksoortige functies bij de verkoop uitoefenen ; dat voorts voor de gelijksoortigheid van transacties voorwaarde is, dat zij gelijke of gelijksoortige produkten betreffen en zij zich ten aanzien van de in het handelsverkeer belangrijk geachte kenmerken niet wezenlijk verschillen ; dat transacties, die enige tijd na elkaar zijn gesloten, niet als gelijksoortig moeten worden beschouwd, indien de verkoper zijn prijzen of verkoopcondities in de tussentijd algemenerwijze en niet slechts tijdelijk heeft gewijzigd ;

Overwegende dat ten aanzien van het kenmerkende element van ongelijke voorwaarden moet worden vastgesteld, dat voorwaarden niet als ongelijk moeten worden beschouwd, indien zij alleen berusten op verschillen, in verband met de prestatie, of bij de afwikkeling van de transacties ; dat indien een verkoper gunstiger betalingstermijnen verleent dan de door hem algemeen toegepaste, zulks een ongelijke voorwaarde inhoudt, wanneer het daarmee geboden voordeel niet door een prijsverhoging wordt gecompenseerd ;

Overwegende dat de feiten of omstandigheden, die de gelijksoortigheid van transacties kunnen uitsluiten of die van betekenis zijn voor de vaststelling, dat voorwaarden als gelijk moeten worden beschouwd, de ondernemingen bekend zijn ; dat dezen derhalve de verplichting moet worden opgelegd, hiervan het bewijs te leveren ;

Overwegende dat de bepalingen inzake de aanpassing aan lagere verkoopprijzen van andere ondernemingen op de gemeenschappelijke markt moeten worden aangevuld ; dat in de gevallen, waarin volgens de voorschriften over de openbaarmaking van de prijzen geen openbaarmakingsverplichting bestaat, — bij voorbeeld ten aanzien van bepaalde produkten of afzonderlijke groepen afnemers — de door de concurrent daadwerkelijk toegepaste prijzen en voorwaarden basis moeten zijn voor de aanpassing,

[1] PB nr. 187 van 24. 12. 1963, blz. 2969/63.
[2] PB E.G.K.S. nr. 1 van 13. 1. 1954, blz. 217.

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN :

Artikel 1

Artikel 2 van Beschikking nr. 30/53 wordt door het volgende artikel vervangen :

„*Artikel 2*

1. Het is een krachtens artikel 60, lid 1, van het Verdrag verboden gedraging wanneer een verkoper op de gemeenschappelijke markt op vergelijkbare transacties (artikel 3) ongelijke voorwaarden (artikel 4) toepast.

2. Het voorgaande lid doet niet af aan de toepassing van artikel 60, lid 2, van het Verdrag en de ter uitvoering daarvan gegeven beschikkingen.

Artikel 3

1. Gelijksoortig in de zin van artikel 60, lid 1, zijn transacties,

a) gesloten met kopers,
   — die onderling in concurrentie staan,
   — of identieke of soortgelijke produkten vervaardigen,
   — of dezelfde commerciële functies vervullen,

b) die betrekking hebben op identieke of soortgelijke produkten,

c) en waarvan de overige wezenlijke commerciële kenmerken niet in aanzienlijke mate afwijken.

2. Niet gelijksoortig in de zin van artikel 60, lid 1, zijn transacties, indien tussen de data van sluiting daarvan een duurzame wijziging in de prijzen of de verkoopvoorwaarden van de verkoper heeft plaatsgevonden.

Artikel 4

1. Geen ongelijke voorwaarden in de zin van artikel 60, lid 1, van het Verdrag zijn de verschillende voorwaarden die worden toegepast op gelijksoortige transacties, indien zij op gepaste wijze rekening houden met verschillen in de prestatie of bij de uitvoering van de transacties.

2. Er is van toepassing van ongelijke voorwaarden sprake, indien een verkoper zonder zijn prijs te verhogen gunstiger betalingstermijnen toestaat dan die welke hij in het algemeen op gelijksoortige transacties toepast.

Artikel 5

Ondernemingen die beweren dat transacties niet gelijksoortig zijn (artikel 3), of dat voorwaarden niet als ongelijk moeten worden beschouwd (artikel 4), moeten op verzoek van de Commissie de feiten en omstandigheden aanvoeren welke deze bewering kunnen staven."

Artikel 2

Artikel 3 van Beschikking nr. 30/53 wordt vervangen door het volgende :

„*Artikel 6*

1. Indien een verkoper zijn offerte op grond van artikel 60, lid 2, b), aanpast aan de prijsschaal van een concurrent of, voor zover een verplichting tot openbaarmaking van de prijzen niet bestaat of is beperkt, aan de prijzen en verkoopvoorwaarden die feitelijk door een concurrent worden toegepast, wordt volgens artikel 60, lid 1, van het Verdrag als verboden gedraging beschouwd, indien de verkoper voorwaarden toepast waarin de koper op de plaats van bestemming een inkoopprijs wordt berekend, die ligt onder de prijs waartegen de koper het produkt van de concurrent zou kunnen verkrijgen.

2. Bij de berekening van de inkoopprijs op de plaats van bestemming moeten naast de prijzen en voorwaarden de transportkosten, door de koper te dragen toeslagen en heffingen en de aan de koper verleende kortingen en restituties in aanmerking worden genomen.

3. Indien een verkoper op grond van artikel 60, lid 2, b), laatste alinea, van het Verdrag zijn aanbod aanpast aan de voorwaarden die door ondernemingen buiten de Gemeenschap worden gesteld, vinden de voorschriften van de leden 1 en 2 overeenkomstige toepassing.

4. Ondernemingen die beweren dat zij hun offerte overeenkomstig artikel 60, lid 2, b), hebben aangepast aan de lagere inkoopprijs van een concurrent op de gemeenschappelijke markt, of van een onderneming buiten de Gemeenschap, moeten op verzoek van de Commissie aantonen dat aan de voorwaarden voor de aanpassing was voldaan en dat zij bij de berekening van de prijs de voorschriften van de leden 1 t/m 3 van dit artikel in acht hebben genomen.

Een voorwaarde voor de aanpassing krachtens artikel 60, lid 2, b), laatste alinea, is dat de aanpassing noodzakelijk is gemaakt door de daadwerkelijke concurrentie van de onderneming buiten de Gemeenschap."

Artikel 3

De artikelen 4 en 6 van Beschikking nr. 30/53 worden geschrapt ; artikel 5 wordt artikel 7 ; artikel 7 wordt artikel 8.

Artikel 4

1. In artikel 8 van Beschikking nr. 30/53

— worden in lid 1, laatste zinsdeel, achter „de prijsschalen" de woorden „of de prijzen" toegevoegd en de woorden „artikel 2 t/m 6 vervangen door „artikel 2 t/m 7",

— worden in lid 3 de woorden „de Hoge Autoriteit" vervangen door „de Commissie".

2. Het aldus gewijzigde artikel 8 wordt artikel 9.

Artikel 5

1. In artikel 9 van Beschikking nr. 30/53 worden de woorden „artikel 2 t/m 6" vervangen door „artikel 2 t/m 7".

2. Het aldus gewijzigde artikel 9 wordt artikel 10.

Artikel 6

Deze beschikking treedt in werking met ingang van 1 januari 1973.

De krachtens deze beschikking geldende versie van Beschikking nr. 30/53 wordt in een bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* openbaargemaakt.

Gedaan te Brussel, 22 december 1972.

Voor de Commissie

De Voorzitter

S. L. MANSHOLT